

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
A JUDETULUI HARGHITA**

DECIZIA nr. 20 din 30 martie 2005

privind solutionarea contestatiei formulata de
Societatea comerciala X S.R.L.
inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice Harghita
sub nr./2005

Directia Generala a Finantelor Publice Harghita a fost sesizata de Directia Regionala Vamala Brasov, prin adresa nr./2005, asupra contestatiei formulata de **S.C. X S.R.L.**, cu sediul in, judetul Harghita.

Contestatia este formulata impotriva procesului verbal de control nr./2005, incheiat de Directia Regionala Vamala Brasov, prin care s-a dispus virarea la bugetul statului a sumei de lei, reprezentand :

- lei taxe vamale;
- lei comision vamal ;
- lei taxa pe valoarea adaugata ;
- lei dobanzi si penaliati de intarziere.

Cauza supusa solutionarii se incadreaza in prevederile art.174 coroborat cu art.178 (1) lit.a) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala - republicat.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.176 (1) din Codul de procedura fiscala - republicat.

Organul de solutionare a contestatiei, constatand ca sunt indeplinite dispozitiile art.174, art.178 (1) si art.176 (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala - republicat, Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa solutioneze contestatia.

I. Prin contestatia inregistrata la Directia Regionala Vamala Brasov, sub nr./2005, societatea contestatoara solicita anularea procesului verbal de control nr.1/2005, invocand in sustinere urmatoarele motive:

Stabilirea retroactiva de organele vamale plata unor sume, dupa aproape 5 ani, este nejustificata, nestabilindu-se vreo culpa a SC X SRL care in anul 2000 pe baza facturii externe nr./2000 a solicitat vamuirea importului prin comisionarul in vama, care a facut calculele si a prezentat la Vama Miercurea Ciuc unde s-a constatat corectitudinea si legalitatea declaratiei pe factura conform protocolului UE - Romania.

Societatea contestatoara mai mentioneaza ca procedeul este nelegal intrucat a intervenit termenul de prescriptie prevazut de Decretul nr.167/1958 si conform art.53 din Constitutie un drept castigat in speta prin Protocolul 4 nu poate fi restrans prin procesul verbal in cauza.

II. Prin procesul verbal de control nr. /./2005 intocmit de reprezentantii Directiei regionale vamale Brasov s-au constatat urmatoarele:

SC X SRL a importat din Germania diferite articole uzate cu declaratia vamala de import nr..2000 depusa la Biroul vamal Miercurea Ciuc, prin care au fost solicitate si acordate preferinte tarifare favorabile conform Protocolului 4 Romania - UE, avand la baza declaratia de origine pe factura externa nr././2000.

Autoritatea Nationala a Vamilor , prin adresa nr././203/II, a transmis spre verificare " a posteriori " a dovezii de origine, respectiv declaratia de origine mentionata pe factura externa in cauza. Autoritatea vamala germana a efectuat verificari, concluzile acestora fiind transmise prin adresa Z../03-01 din care s-a rezultat ca pentru bunurile mentionate in factura nr././2000 nu se confirma originea preferentiala, deci nu beneficiaza de regim tarifar preferential.

In sarcina contestatoarei a fost stabilita de plata suma de lei reprezentand reprezentand drepturi vamale, dobanzi si penalitati de intarziere.

III. Avand in vedere constatările organului vamal, sustinerile petentei, documentele aflate la dosarul cauzei, precum si prevederile actelor normative in vigoare in perioada supusa verificarii, se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii o reprezinta legalitatea si temeinicia retragerii regimului tarifar favorabil acordat pentru importul diferitelor articole uzate efectuat de contestatoara din Germania, in conditiile in care urmare controlului "a posteriori" initiat de autoritatea vamala romana cu privire la originea marfurilor importate s-a stabilit ca marfurile importate nu pot fi considerate originare in sensul Protocolului privind definirea notiunii de "produse originare" si metodele de cooperare administrativa, anexa la Acordul european instituind o asociere intre România, pe de o parte, si Comunitatile Europene si statele membre ale acestora, pe de alta parte.

In fapt, cu declaratia vamala de import nr././2000 societatea contestatoara a importat din Germania diferite articole uzate, pentru care a prezentat la vamuire declaratia de origine mentionata pe factura

externa nr. /2000. Marfurile importate au beneficiat de tratament tarifar favorabil la import.

Urmare controlului *a posteriori* initiat de autoritatea vamala romana ce a avut ca obiect verificarea dovezilor de origine, s-a stabilit ca statutul originar al marfurilor acoperit de factura respectiva nu se califica pentru regim tarifar preferential.

In drept, art.106 lit.c. din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al Romaniei, precizeaza:

" Biroul vamal poate solicita autoritatii emitente a certificatului de origine a marfurilor verificarea acestuia in urmatoarele cazuri:... c) in orice alte situatii decat cele prevazute la lit. a si b, in care autoritatea vamala are indoieli asupra realitatii datelor din dovada de origine. In acest caz regimul preferential se acorda si ulterior se solicita verificarea dovezii de origine."

Astfel, organele vamale, in situatia in care au suspiciuni in ceea ce priveste dovezile de origine prezentate de contestatoare au posibilitatea sa declanseze procedura de control *a posteriori*, facand astfel si aplicatiunea art.75 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, in care se arata ca **"In aplicarea regimului tarifar preferential, regulile si formalitatile necesare pentru determinarea originii marfurilor sunt cele stabilite in acordurile si conventiile internationale la care Romania este parte."**

In conditiile in care organele vamale declanseaza procedura de control *a posteriori*, incidente sunt dispozitiile art.32 ale Protocolului privind definirea notiunii de " produse originare" si metodele de cooperare administrativa, anexa la Acordul european instituint o asociere intre România, pe de o parte, si Comunitatile Europene si statele membre ale acestora, pe de alta parte, ratificat prin Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.1/1997, care prevede:

"Verificarea dovezilor de origine

1. Verificarea ulterioara a dovezilor de origine se efectueaza prin sondaj sau ori de câte ori autoritatile vamale ale tarii importatoare au suspiciuni întemeiate în legatura cu autenticitatea acestor documente, cu caracterul originar al produselor în cauza sau cu îndeplinirea celorlalte conditii stipulate în acest protocol.

2. În vederea aplicarii prevederilor paragrafului 1, autoritatile vamale ale tarii importatoare returneaza certificatul de circulatie a marfurilor EUR 1 si factura, daca a fost prezentata, declaratia pe factura sau o copie de pe documente autoritatilor vamale ale tarii exportatoare, indicând, daca este cazul, motivele de fond si de forma care justifica o ancheta. Orice documente sau informatii obtinute, care sugereaza ca

informatiile furnizate în dovezile de origine sunt incorecte, vor fi transmise ca dovada a cererii de verificare.

3. Verificarea este efectuata de catre autoritatile vamale ale tarii exportatoare. În acest scop, ele au dreptul sa ceara orice dovada si sa realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzator.

4. Daca autoritatile vamale ale tarii importatoare hotarasc suspendarea acordarii regimului preferential pentru produsele în cauza în asteptarea rezultatelor verificarii, ele acorda liberul de vama importatorului, pentru aceste produse, sub rezerva masurilor de prevedere apreciate ca necesare.

5. Autoritatile vamale care solicita verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificarii cât mai curând posibil. Aceste rezultate trebuie sa indice cu claritate daca documentele sunt autentice, daca produsele în cauza pot fi considerate produse originare din una dintre parti sau din una dintre tarile la care se face referire la art. 4 si daca îndeplinesc celelalte conditii stipulate în acest protocol.

Cu adresa nr. /2005 Autoritatea Nationala a Vamilor, in baza comunicarii administratiei vamale din Germania nr. Z../03-01, aflata in copie in dosarul cauzei, a comunicat faptul ca statutul originar al marfurilor acoperit de factura in cauza nu poate fi confirmat, nebeneficiand de regim tarifar preferential.

Avand in vedere ca societatea contestatoare nu a dovedit originea a marfurilor importate in conformitate cu prevederile protocolului privind definirea notiunii de "produse originare" si metodele de cooperare administrativa, anexe la Acordul european instituint o asociere între România, pe de o parte, si Comunitatile Europene si statele membre ale acestora, pe de alta parte, regimul tarifar preferential nu poate fi acordat.

Astfel, in speta, sunt incidente prevederile art 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al Romaniei aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 care prevede:

"In toate cazurile in care in urma verificarii dovezilor de origine rezulta ca acordarea regimului preferential a fost neintemeiata, autoritatea vamala ia masuri pentru recuperarea datoriei vamale prin intocmirea de acte constatatoare."

Astfel, in mod legal organele vamale romane au dispus retragerea preferintelor tarifare initial acordate societatii contestatoare si calcularea drepturilor vamale datorate.

Nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei invocarea prescriptiei conform Decretului nr.167/1958, intrucat acesta la art.22 prevede: "**Impozitele si taxele datorate statului**, contribu□ia

pentru asigurari sociale, precum oi primele de asigurare datorate în temeiul asigurărilor prin efectul legii, ***ramân supuse dispozițiilor privitoare la prescripție din legile speciale.*** În acest caz legea specială este Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, care la art.61 prevede:

"(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.", iar la art.187 din același cod, se precizează:

"(1) Termenul de prescripție a dreptului de a cere plata taxelor vamale este de 5 ani și curge de la data acceptării și înregistrării declarației vamale de import."

(2) Termenele prevăzute în prezentul cod și în alte reglementări vamale se calculează potrivit normelor prevăzute în Codul de procedură civilă."

În ceea ce privește dobânzile și penalitățile de întârziere, acestea reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul, prin contestație societatea neobiectând asupra modului de calcul a acestor penalități, în ceea ce privește numărul zilelor de întârziere, cota aplicată. Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut că datorat debit reprezentând diferențe de drepturi vamale, aceasta datorează și dobânzile și penalitățile de întârziere aferente, conform principiului de drept *accessorim sequitur principale*.

Având în vedere cele reținute, urmează ca contestația să fie respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele arătate în cuprinsul deciziei și în temeiul art.75 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, art.106 și 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin HG.nr.1114/2001, Protocolul privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexa la Acordul european instituind o asocieră între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, precum și art.179, 180, 185 și 187 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală - republicat, se

DECIDE

Respingerea contestației formulate de **S.C. X S.R.L.**, ca neîntemeiată, pentru suma de **lei**, reprezentând :

- lei taxe vamale;
- lei comision vamal ;
- lei taxa pe valoarea adăugată ;

- lei dobanzi si penaliati de intarziere.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Harghita Miercurea-Ciuc, in termen de 30 de zile de la data comunicarii, potrivit procedurii legale.